

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 У. 27063/10
Дана 08. фебруара 2013. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд у већу судија: Гордана Сукновић Бојација, председник већа, др Владан Станојев и Сузана Гудураш, чланови већа, уз учешће судског саветника Наташе Малинић, као записничара, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца М. В. из П., бр., кога заступа П. З., адвокат из Б., Булевар бр., ради поништаја решења туженог МИНИСТАРСТВА УНУТРАШЊИХ ПОСЛОВА, Кабинет министра, ... број од године, у предмету престанка радног односа, у нејавној седници већа одржаној дана 08. фебруара 2013. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба СЕ ОДБИЈА.

Образложење

Оспореним решењем одређено је да М. В. (овде тужиоцу), полицијском службенику Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у П., престаје радни однос сагодине, због безбедносних сметњи.

У тужби поднетој Управном суду дана 21.09.2010. године и допуни тужбе која је запримљена у Управном суду дана 19.10. 2010. године, тужилац оспорава законитост решења туженог органа, због повреда правила поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и погрешне примене материјалног права. Наводи да у конкретном случају нису правилно примењене одредбе члана 168. став 1., у вези члана 110. став 1. тачка 7. и став 3., као и члан 169. Закона о полицији, као и да нису правилно примењене ни друге одредбе

које се односе на радно правни статус и радно место тужиоца код туженог органа. Истиче да је тужилац полицијски службеник МУП-а Републике Србије непрекидно око 20 година и да је радни однос, као полицајац у МУП-у РС, засновао ..., односно ... година пре ... године када је донет Закон о полицији који је ступио на снагу 29.11.2005. године. Указује да у конкретном случају није утврђено да ли је и на који начин против тужиоца правоснажно окончан кривични поступак због кривичног дела из члана 359. став 1. Кривичног законика. Истиче да је до примене института престанак радног односа са године због безбедносних сметњи дошло на основу радњи Р. З., начелника ПУ П. у периоду када исти због захтева за изузеће није могао поступати. Предлаже да суд након одржане усмене јавне расправе, на коју ће позвати тужиоца и пуномоћника тужиоца, тужбу уважи и оспорено решење поништи.

У одговору на тужбу тужени орган је у свему остао код разлога из образложења оспореног решења и предложио је да суд тужбу одбије, као неосновану.

Након разматрања списка предмета, навода тужбе и одговора на тужбу, Управни суд је оценио да тужба није основана.

Из списка предмета и образложења оспореног решења произлази да је дописом Основног суда у П. број од године Министарство унутрашњих послова, Полицијска управа у П., обавештена да је Општинско јавно тужилаштво у П. поднело оптужни предлог број одгодине, између осталих и против М. В., полицијског службеника Министарства унутрашњих послова, Полицијске управе у П., због извршења кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. Кривичног законика, након чега је пред Основним судом у Панчеву заказан главни претрес за године. На основу образложеног предлога директора полиције број од године, безбедносне провере Полицијске управе у П., Одељења саобраћајне полиције број ... одгодине, увидом у допис Основног суда у П. Од године и оптужни предлог Општинског јавног тужилаштва у П. Одгодине, утврђено је да је против тужиоца у току кривични поступак због извршења кривичног дела за које се гони по службеној дужности, па су настале безбедносне сметње из члана 111. Закона о полицији, због којих са тужиоцем не би ни био заснован радни однос у Министарству унутрашњих послова да су у време заснивања постојале. На основу утврђеног тужени, орган је на основу члана 168. став 1. Закона о полицији донео оспорено решење којим је тужиоцу престао радни однос са 01.09.2010. године, због безбедносних сметњи.

Одредбом члана 110. став 1. тачка 7. Закона о полицији („Службени гласник РС“, бр. 101/05, 63/09) прописано је да лице које се прима у радни однос у Министарству, поред општих услова за пријем у радни однос у државном органу, мора да испуњава и посебне услове, између осталих, да је безбедносно проверено и да за то лице нема безбедносних сметњи, а ставом 3. истог члана прописано је да се у радни однос за обављање послова у Министарству не може примити лице које је осуђивано због кривичног дела за које се гони по службеној дужности или против кога се води кривични поступак за такво кривично дело, или које је осуђивано на безусловну казну затвора у трајању дужем од три месеца или коме је служба у државном органу или правном лицу са јавним овлашћењима престала због тешке повреде службене дужности правоснажном одлуком надлежног органа. Одредбом члана 111. став 2. истог Закона прописано је да безбедносна провера обухвата проверу података утврђених прописима о условима за добијање оружног листа, као и података које кандидат за заснивање радног односа даје у поступку заснивања радног односа. Одредбом члана 168. став 1. наведеног Закона прописано је да полицијском службенику, односно другом запосленом, радни однос престаје и ако током његовог рада у Министарству настану безбедносне сметње из члана 111. овог Закона због којих са њим радни однос не би ни био заснован да су у време заснивања постојале.

Имајући у виду цитиране законске одредбе и утврђене чињенице да је против тужиоца покренут кривични поступак за кривично дело за које се гони по службеној дужности, по оцени Управног суда, правилан је закључак туженог органа да су у конкретном случају настале безбедносне сметње из члана 111. у вези са чланом 110. Закона о полицији, због којих са тужиоцем не би ни био заснован радни однос у Министарству унутрашњих послова да су у време заснивања постојале, те је тужени правилном применом члана 168. Закона о полицији донео решење о престанку радног односа тужиоца.

Неосновани су наводи тужбе којима тужилац указује да у конкретном случају није утврђена битна чињеница да ли је против тужиоца окончан кривични поступак због кривичног дела из члана 359. Кривичног законика. Ово стога што је одредбама члана 111. Закона о полицији предвиђено да полиција може да прикупља податке на основу којих се утврђују безбедносне сметње, као и да безбедносна провера обухвата, између осталог и проверу података које кандидат даје у поступку пријема приликом заснивања радног односа,

при чему је према члану 110. став 3. наведеног Закона један од услова за заснивање радног односа да се не може примити лице против кога се води кривични поступак за дело које се гони по службеној дужности. Дакле, у конкретној управној ствари није битно како је окончан кривични поступак против тужиоца, већ је довољно да је кривични поступак за дело за које се гони по службеној дужности покренут против тужиоца.

Суд је ценио и остале наводе тужбе, али је имајући у виду напред наведено, нашао да су исти без утицаја на одлучивање у овој управној ствари.

Тужилац није навео ниједну нову околност, нити пружио нови доказ који није цењен у до сада спроведеном управном поступку, а који би могао бити од утицаја на одлуку у овој управној ствари.

Суд је решио управни спор без одржавања усмене расправе, ценећи да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, с обзиром да је чињенично стање утврђено у управном поступку довољно за доношење одлуке, у смислу одредбе члана 33. став 2. и 3. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС", бр. 111/09).

На основу изнетог, ценећи да оспореним решењем није повређен закон на штету тужиоца, Управни суд је применом одредбе члана 40. став 2. Закона о управним споровима („Службени гласник РС“, бр. 111/09), одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ

Дана 08. фебруара 2013. године, III-4 У. 27063/10

Записничар
Наташа Малинић, с.р.

Председник већа-судија
Гордана Сукновић Бојација, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ИГ/ВЈ